

Regjeringen jo et sikkert Værn mod saadanne Misbrug, det nemlig, at opløse Rigsdagen; thi naar Rigsdagen opløses, ere jo Alle enige om, at den parlamentariske Kommission ogsaa opløses. Jeg tror saaledes ikke, at denne Frygt for mulige Misbrug har saa stor Betydning; desuden kan den vendes om og vendes imod Regjeringen selv. Under den modsatte Forudsætning, nemlig at den parlamentariske Kommission skulde ophøre at arbejde, medens Rigsdagen var sendt hjem, saa kunde jo Regjeringen paa den Maade standse eller i alt Fald meget vanskeliggjøre en saadan Kommissions Virksomhed ved efter Behag at slutte eller udsætte Rigsdagens Møder, naar Kommissionen af en eller anden Grund var den imod. Endnu er der en Betragtning, som ikke maa overses, nemlig denne, at den sædvanlige Arbejdstid for Rigsdagen i Grundloven er forudsat at være to Maaneder. Det er ganske vist, at Rigsdagen faktisk varer meget længere; men Grundloven gaar dog ud fra, at dette Tidrum vil være det sædvanlige, og hvorledes vilde det nu være muligt, at man skulde kunne arbejde og udrette Noget med en saadan parlamentarisk Kommission, hvor det var vigtige og indvirkende Spørgsmaal, om hvis Ordning der var Tale, naar Rigsdagen kun var to Maaneder sammen.

Al disse forffjellige Hensyn tror jeg derfor, at det maa statueres, at skal der være nogen fornuftig Mening med parlamentariske Kommissioner, saa maa der ogsaa indrømmes dem Magt og Myndighed til at virke mellem Sessjonerne, uden at Regjeringen dertil indtrykkelig giver sit Samtykke og erkender, at denne Sætning er begrundet efter vor Statsret og de hos os stedfindende Forhold. Man kan naturligtvis have den Mening, at parlamentariske Kommissioner overhovedet ikke ere nyttige, og at de helst burde indværes; men man maa da rette sit Angreb mod Grundloven, som hjemler disse Kommissioner, og ikke mod disse Kommissioners Medsættelse.

Med Hensyn til det Resultat — for ogsaa at sige et Par Ord om den her foreslaaede Kommission — hvortil denne Kommission muligens vil komme, da er min Me-

ning ikke meget forffjellig fra, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) udtalte, idet jeg tror, at der ikke vil komme stort Udbytte ud af den foreslaaede Kommission, fordi det nemlig ikke er faktisk Forhold, men Retsspørgsmaal, som her vil blive at undersøge, medens det, som nærmest skulde bringes til Klarhed ved flige Kommissioner, netop er de faktisk Forhold. Det ærede Medlem for Præsts Amts 4de Valgkreds (Frølund) berørte i alt Fald antydningssvis Spørgsmaalet om Pengendgifterne til den paatænkte Kommission m. v. Jeg forstaar imidlertid ikke ret, hvorledes man skulde kunne sætte en vis Grændse for de Udgifter, som en Kommission som denne vil kunne medføre. Det vilde jo være fortræffeligt, om det kunde lade sig gjøre saaledes forud at give en Begrændsning i saa Henseende; men dette er jo umuligt, da intet Menneske forud bestemt veed, hvilket Arbejder vil komme til at paahvile den. Jeg har nu ganske vist den Tro, at den ikke i og for sig vil medføre betydelige Udgifter; men, hvad enten Udgifterne vilde blive store eller smaa, saa tror jeg, at den eneste Maade, hvorpaa der kan være Spørgsmaal om at afholde dem, netop er den, som her er foreslaaet, nemlig gennem Formanden. Derfor man nemlig skulde have Samtykke til disse Udgifters Afholdelse fra nogen anden Side, enten i Form af en Lov eller af Regjeringen, saa vilde dette, da en saadan Kommission ikke kan virke uden Penge, være det samme som ad en Omvei at gjøre Kommissionernes Krafttræden afhængig af Regjeringens eller en anden Myndigheds (Landstingets) Samtykke, hvilket jo staar i fuld Strid med Grundlovens Ord. Gaar man altsaa ud fra Grundlovens Standpunkt og det i sig selv Naturlige, maa man holde paa den Opfattelse, der er antydet i Forlaget.

Jeg skal endnu bemærke, at skjøndt jeg, hvad jeg allerede har berørt, i Meget kan være enig i, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) udtalte om det Resultat, der vil kunne ventes af den foreslaaede Kommission, agter jeg dog at stemme for Forlaget, idet jeg under alle Omstændig-